

Sfântul, stăpânul Numelui Bun, cel iubit de Dumnezeu, cel prevenit de Cer că va prelua conducerea Poporului lui Israel, Rabi cu suflet de aur, vindecătorul de boli şi făcătorul de minuni, talmudist şi cabalist, întemeietorul Hasidismului

**VIATA, FAPTELE
şi ÎNVĂŢĂŢURA SA**
repovestite de MARTIN BUBER

cu o prefaţă de Teşu SOLOMOVICI

traducere din ebraică de Dora LITANI

CENTRUL CULTURAL ISRAELIANO-ROMÂN DIN TEL AVIV

**Editura TEŞU
Bucureşti, 2022**

Cuprins

Lumina tăinuită	13
Din aforismele lui Baal Şem-Tov	14
Arborele cunoaşterii	15
Cei 60 de paznici	16
Încercarea.....	17
Spusele tatălui.....	18
Timp pierdut	19
Întâia luptă a lui Baal Şem-Tov.....	20
Alesul	22
Căsătoria.....	25
Muntele salvator	29
Cu haiducii	30
Moment de graţie şi obstacol.....	32
Primii discipoli.....	34
Saul şi Ivan.....	36
Tăranul de pe malul apei	38
Postul.....	39
Bătăile în geam.....	40
Misiunea	41
Baal-Şem se dezvăluie	42
Ceea ce spun buzele.....	45
Tora este întreagă	46
Chipul său	47
Cutremurări (I)	48
Cutremurări (II).....	49
Cutremurări (III)	50
La apropierea Şabatului	51
Canafii	52
Trupul.....	53
„Pentru tine”	54

Danțul hasidimilor	56
Învățătura lui Ahia	57
Despre baia de purificare	58
Împotriva postului	59
Banii rămași.....	60
A ști.....	61
Fără lumea cealaltă	62
Rabinul dănțuiește și el	64
Surdul	65
Tăria întovărășiei	66
Cuibul	67
El mi-a vorbit	69
Credința	71
Povestitorul.....	72
Cele 70 de graiuri	77
Lupta cu Amalek	78
Sabatul binecuvântării	80
Cantorul lui Baal Șem-Tov.....	81
Răspunsul nepotrivit.....	83
Securea	86
Vorbele discipolului	87
Aproape și departe	88
Rugăciunea în câmp	89
Drumul hasidic al simplității.....	90
Limita sfatului.....	91
A nota.....	92
În fața Arborelui Vieții	93
Predica	94
Asemeni lăcustelor	95
Fericit poporul care.....	96
Simplitate	97
Fabricantul de ciorapi	98
Rugăciunea omului grăbit	100
Fluierul	101
Cei ce curăță curtea	103
Ceasul îndoielii	105

Faimoasa minune.....	106
Adevărul	108
Unui dojenitor.....	109
Alături de cei păcătoși	110
Iubire	111
Ospitalitate neadevărată	112
Rugăciunea	114
Ulciorul.....	115
În lumea metamorfozelor.....	116
Pe Nistru	118
Candela de ghiață	120
Mâna cea mică.....	120
Turma de oi.....	121
Vizita.....	122
Discuția.....	123
Chipul Domnului.....	125
Izvorul minunat	126
Încercarea.....	127
Călătoria (1)	128
Călătoria (2)	130
Dumnezeul lui Avram. Itzhac, Iacov și Israel Baal Șem-Tov	131
Sună din marea trâmbiță.....	132
Cea de-a treia înfrângere	134
Înaintea venirii lui Mesia	136
Lipsa	136
La moartea soției sale.....	138
Moartea lui Baal Șem-Tov	139
Valurile și lumânarea	142
Vulcanul.....	143
Între ziduri.....	144
.....	145
El va fi acolo	145

Lumina tăinuită

Baal Şem-Tov a spus: „Lumina creată de Cel prea Sfânt în întâia zi, îngăduia omului să poată vedea de la un capăt până la celălalt al Creaţiunii”. Însă când Prea Sfântul a pătruns viitorul şi a văzut generaţia Potopului şi generaţia Turnului Babel şi a constatat cât de rele sunt faptele omului, a luat lumina şi a tăinuit-o.

Pentru cine a tăinuit-o?

Pentru Țadikim - Oamenii cei dreپti – ai viitorului.

Hasidimii au întrebat: - Unde a fost tăinuită Lumina?

Li s-a răspuns: - În Tora, în Sfânta Învațatură.

Au întrebat: - Oare vor găsi Cei Dreپti, un pic din Lumina tăinuită, atunci când vor învăța Tora?

Li s-a răspuns: - Desigur că vor găsi.

Au întrebat: - Dacă-i așa, ce vor face Cei Dreپti, când vor găsi o fărâamă din Lumina tăinuită în Tora?

Li s-a răspuns: - O vor dezvălui prin felul lor de a trăi.

Din aforismele lui Baal Şem-Tov

• Dumnezeu nu sălăşluşeşte în tristeţe, ci în bucuria pe care o dă rugăciunea şi fapta bună.

• Slujeşte Domnului cu veselie. Omul vesel este plin de dragoste pentru aproapele lui şi pentru toate faptele lui Dumnezeu.

• Tristeţea şi necazurile stau la rădăcina răului.

• Dacă e vorba să-ţi scoţi prietenul din noroi, să nu te temi c-ai să te murdăreşti.

• Când Dumnezeu vrea să pedepsească un om, îi ia credinţa.

• Nu contează câte porunci îndeplineşti, ci în ce spirit le îndeplineşti.

• Dacă vrei să trăieşti mult, să nu devii vestit.

• Dacă fiul tău apucă pe calea cea rea, iubeşte-l mai mult ca niciodată.

• Când omul e plin de sine, nu mai e loc în el şi pentru Dumnezeu.

• Când voi muri voi ieşi pe o uşă şi voi intra pe alta.

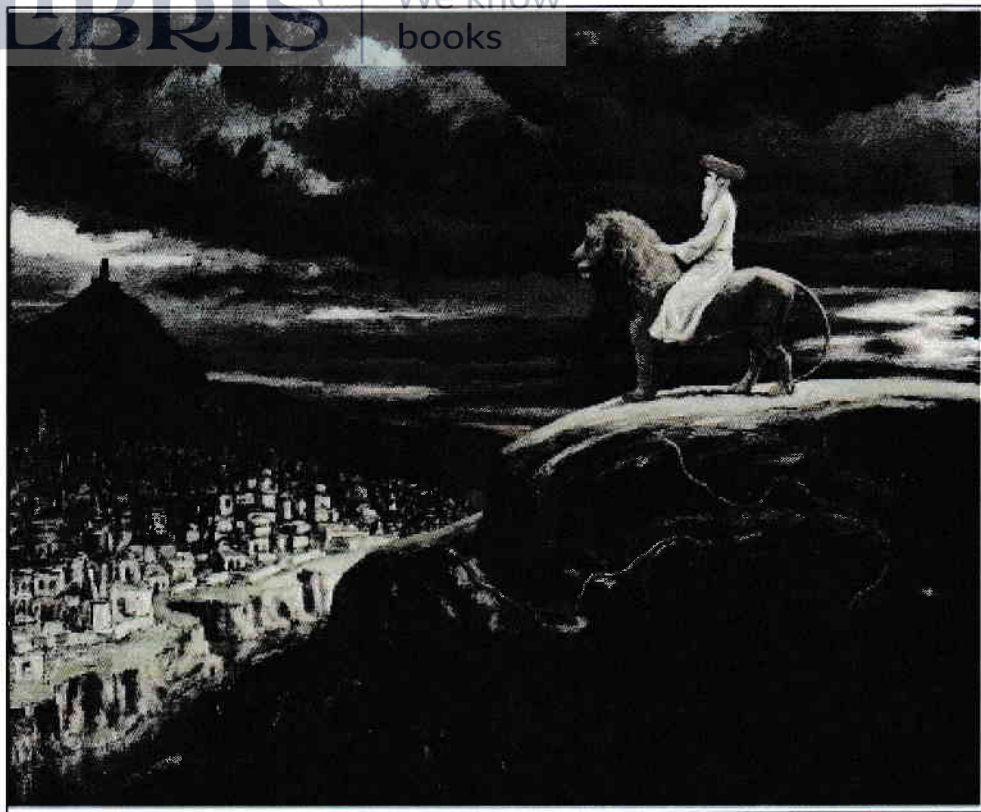
• Înclinarea spre rău este exilul sufletului.

Arborele cunoașterii

Pe vremea când sufletele oamenilor se aflau încă, toate, cuprinse în cel al lui Adam, iar acesta se apropie de Arborele Cunoașterii, se zice că sufletul Baal Șem-Tov fugi și astfel el nu a mâncat din fructele Arborelui.¹

¹ După Kabala, sufletele tuturor oamenilor au fost la început cuprinse, toate, în cel al lui Adam, de unde ele și-au început pribegirea.

*C*ei 60 de paznici

Cum sufletul lui Baal Şem-Tov se împotrivi - după cum se spune - să coboare în lumea de jos, înfricoşat de şerpai, care şuieră şi se furişează în fiecare generaţie şi temându-se că ei i-ar putea istovi sau chiar distruge vigoarea, i se dădu o gardă de 60 de viteji, asemeni celeia ce înconjura culcuşul regelui Solomon, de teama a ceea ce „s-ar putea întâmpla în timpul nopţii”: 60 de „drepti”, de „ţadikim” care să-l păzească. Aceştia au devenit apoi, toţi, discipolii lui Baal Şem-Tov.

Încercarea

Legenda povestește că Eliezer, tatăl lui Baal Șem-Tov, care locuia într-un mic sat, era, din fire, atât de ospitalier, încât rânduise, în jurul satului, paznici, care să descopere și să aducă la el pe orice drumeț nevoiaș, spre a-l putea găzdui și ospăta. O asemenea comportare era foarte bine văzută în Cer. Într-o zi, totuși, se hotărî ca el să fie pus la încercare. De îndată Satana se oferî el să plece, dar profetul Eliahu ceru și obținu ca el să fie cel trimes.

Iată-l, deci, pe Eliahu, luând chipul unui drumeț sărac, cu traistă și toiag, bătând la ușa casei lui Eliezer, în după amiaza unei zile de Șabat. Eliezer, fără să ia în seamă faptul profanării Șabatului, spre a nu-l rușina pe drumeț, îl pofti, de îndată, la masa sa și apoi îl reținu să rămână la el peste noapte.

A doua zi, dimineată, când oaspetele își luă rămas bun, Eliezer tot nu-i făcu nici o imputare pentru profanarea Șabatului. Abia atunci profetul Eliahu își dezvălui adevărata-i identitate și-i făgădui un fiu, ce va fi o lumină în Israel.

Spusele tatălui

Când se născu Israel Ben Eliezer Baal Şem-Tov, părinții săi nu mai erau tineri și când îi pierdu, el era încă copil.

Simțindu-și sfârșitul apropiat, tatăl, își strânse copilul la piept și-i spuse: „Copilul meu, tu vei face să strălucească făclia mea, dar mie nu-mi va fi dat să-ți dau eu îndrumarea în viață. Amintește-ți bine, însă, copilul meu, și în fiecare zi, că Domnul este cu tine și că nu ai deci să te temi de nimic și de nimeni în lume”.

Spusele tatălui său i-au rămas pururi vii în mintea și inima lui Israel Baal Shem Tov.

7imp pierdut

După moartea tatălui și din respect pentru sfânta lui amintire, oamenii se preocupară de soarta orfanului și-l trimiseră la școală, la un învățător. Israel se dovedi talentat, sânguincios și plin de zel la învățătură. Dar, nu mai mult decât câteva zile consecutive. După aceea el fugea de la școală și îl regăseau în pădure, stând acolo în singurătate.

Gândind că el făcea așa numai pentru că era orfan și nimeni nu-l supraveghea, oamenii îl readuceau înapoi la școală. Dar copilul fugea din nou să cutreiere pădurile în mijlocul cărora se simțea mai bine.

Până la sfârșit, oamenii pierdură nădejdea să-l mai facă om vreodată.

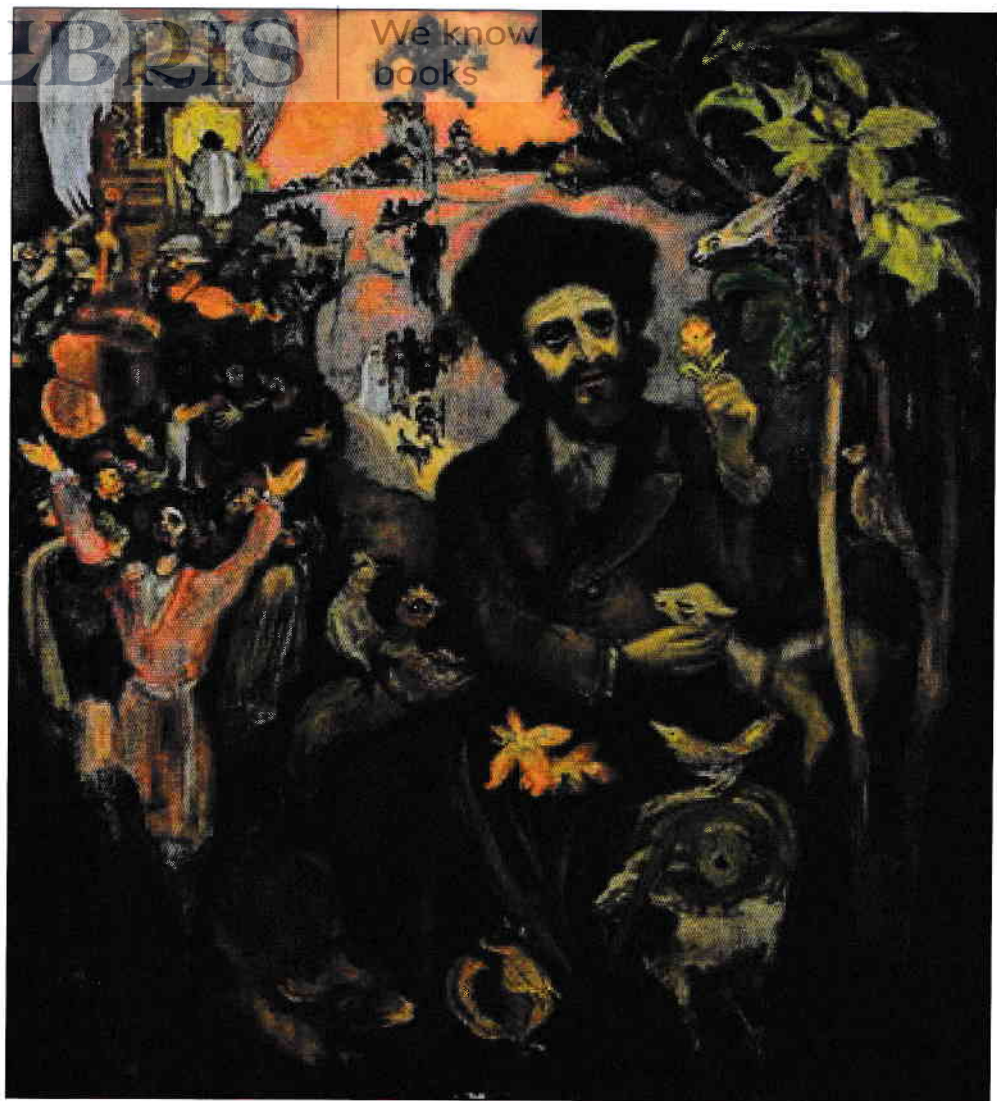
Întâia luptă a lui Baal Șem-Tov

Legenda povestește că, mai mare fiind, Israel ben Eliezer deveni supravegheator la un heider. El trebuia, în fiecare dimineață, să meargă din casă în casă și să adune copii, pe care să-i ducă la casa de rugăciuni și la școală. Pe drum, el îi învăța cuvintele pe care ei trebuiau să le cânte, în cor, la rugăciune, ca de pildă: „Binecuvântat fie Numele său în vecii veciilor! Amin!”. Apoi, prin pădure și peste câmp, el îi aducea înapoi la casele lor.

Hasidimii sunt convinși că Cerul se bucura, în fiecare dimineață, la auzul acestor cânturi, la fel ca altă dată la cele ale Leviților la Sanctuarul Marelui Templu din Ierusalim. Erau ceasurile de grație, în care cohortele cerești se adunau și se aplecau ca să audă vocile muritorilor.

Dar, printre ei se afla și Satana. Și Demonul înțelegea că puterea sa pe pământ era primejduită, prin ceea ce se întâmpla acolo. Astfel încât, într-o zi, el se furișă în trupul unui vraci, care se putea transforma într-un lup și, când Israel Baal Șem-Tov și micul său grup străbătea pădurea cântând, oribilul monstru tăbărî asupra lor. Însălmântați, copiii se împrăștiară care încotro, urlând de spaimă. Unii dintre ei căzură bolnavi de frica prin care trecuseră.

Îngroziți, părinții hotărâră să nu-și mai trimeată copiii la școală. Dar Israel Baal Șem-Tov, amintindu-și de spusele muribundului său tată, se porni din casă în casă, făgăduind părinților că va apăra pe copii.

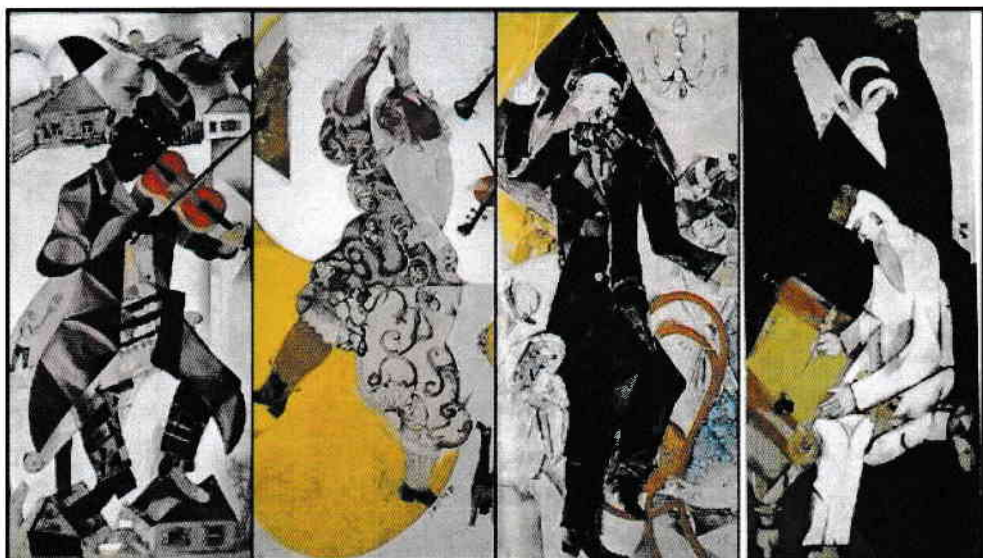

Chiar de a doua zi, înarmat cu o bâță groasă, el conduse din nou pe copii prin pădure și când se ivi lupul, el îi dădu o asemenea lovitură de măciucă în cap, că-l întinse mort-țeapăn la pământ.

A doua zi, vraciul fu găsit mort, în patul său.

Alesul

Legenda povestește în continuare că, după aceea, Israel Baal Șem-Tov deveni ceauș la o ieșiva, unde era reținut ziua și noaptea. Cum Cerul îi poruncise să ascundă zelul meditațiilor sale, el luă obiceiul să vegheze, atunci când ceilalți învățăcei dormeau și să doarmă după ce cei ai casei se trezeau. Așa fiind aceștia credeau că el nu numai că doarme toată noaptea, dar chiar și ziua.

Hasidimii povestesc despre întâmplări minunate ce s-au petrecut în acel timp.

Înainte de nașterea lui Israel Baal Șem-Tov trăia - nu se știe prea bine unde, dar se pare că în capitala imperială Viena - trăia un făcător de minuni, care primise numele de Adam și era poreclit Baal Șem, adică Stăpânul Numelui. Astfel erau denumiți, din generație în generație, unii oameni